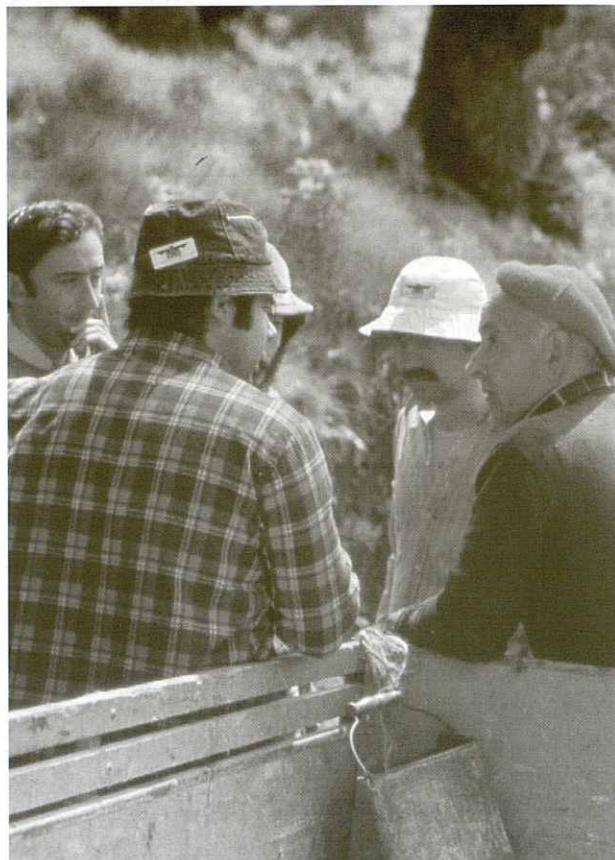


banda d'anar descobrint una nova cavitat vèiem que aquesta esdevindria també una de les cavitats més boniques de Catalunya.

"Ja feia setmanes que les exploracions havien quedat aturades en l'estret Pas GIEG, a quasi 2 quilòmetres de l'entrada. Un company havia aconseguit passar-lo i la cosa seguia estreta però esperançadorament. Faltava trobar un mínim de dues persones, de complexitat petita, prims i àgils per a poder superar aquest pas. Tot aprofitant que un dels companys del nostre grup, que es trobava fent "la mili" a Galícia, gaudia d'uns dies de permís a casa seva, el trucàrem per preparar una macro exploració amb un altre company que reunia tots els requisits abans esmentats. Carregats de menjar, roba de recanvi, carbur, piles i plànols de la zona i tot col·locat dins de petits bidons estancs, penetren a la cavitat a primeres hores del dia amb la finalitat de superar el pas i prosseguir endavant tot el que sigui possible i si es pot sortir a l'exterior tot seguint el rastre de fulles verdes que havíem trobat en les darreres exploracions. Superaren tots dos el pas, no sense dificultats, continuaren endavant i retrobaren més fulles verdes. Els passos estrets s'anaren succeint un darrera l'altre fins a trobar un tram força ample de fàcil progressió. Al cap de poc la morfologia tornà a canviar per esdevenir més estreta i l'exploració esdevé més feixuga. El temps, les condicions d'exploració i la càrrega de material que portaven van fer minvar les forces dels companys que decidiren abandonar l'exploració i tornar enrere. Abans però deixarien tot el material en un racó i s'assegurarien si la cavitat continuava. A cada passa que feien, observaven que les fulles eren més verdes, això els va fer pensar que es trobaven molt a prop d'una hipotètica sortida a l'exterior. Hi hauria una sortida? Seria prou ample com per poder passar-hi? Al cap de pocs metres més arriben a una sala, baixa de sostre, per on s'escola un rierol. Ja ho tenim! Al fons unes arrels que pengen del sostre intueixen la sortida. No es passa! És força estreta i està taponada! Merda!!! Tossuts, desobstrueixen el



Imatge del descobridor, en Enric Borras, xerrant amb membres del GIEG, prop de Can Novelles.
Foto: Jordi Icart

pas de sorra, pedres, branques i arrels i per un estret pas aconsegueixen accedir a l'exterior. S'havia acabat de descobrir la boca superior de la cavitat! Estaven molt cansats, era mitjanit d'un rigorós hivern i amb una gelada que queia que ho havia deixat tot blanc. Enfangats, xops de dalt a baix, sense menjar, sense brúixola, sense plànol, sense carbur, tot havia quedat dins la cavitat. On som?? Cap on anem?? Què fem?? ...Quin fred!! Caminaren en direcció nord fins a trobar una carretera, seguien fins a les primeres cases de



Una de les característiques d'aquesta cavitat és el de tenir racons bellament decorats amb boniques formacions.
Foto: Jordi Icart